

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedés
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadottak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
«Általános Tudósítók» hirdetői osz.
tálya Budapest.

Nyiltter petítóra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Erzsébet királyné emlékezete.

A mult év szeptember havának 17-ik napján tompa zörrenéssel nyílt meg a Habsburg család — bécsi augusztinus-barátok templomában levő — sirboltjának ajtaja, hogy egy koporsóval többet fogadjon be sötét rejtekébe.

Egy koporsóval gazdagabb lett a királyi család temetkezési helye, de szegényebbé tette egy bánatos asszonyszívvel a földet s millió magyar szívre borult a bánat nehéz fellege.

Nemzetünk történetének gyásznapjai megszorodtak. És ama gyásznap, — szept. 10-ke — a legszomorubbak közé tartozik melyet e sokat hányatott nemzet valaha átszenvedett, mert a ki sirba szállott, az Magyarország Nagyszonya, királyi örangyala volt.

A szív örömet kiölte a halál. Egy bolygó, megfáradt lélek nyerte el az örök nyugalom vizgását, s millió magyar lélek lett vizgatalan.

Őt, a ki oly közel állott e nemzet szerető kebléhez, a ki egész életét egyesek és nemzetek boldogításának, ellentétek elsimításának, ellenségeskedések megszüntetésének szentelte, meggyilkolták. Őt, kinek felséges homlokát az anyai szeretetből fakadt fájdalom koronája övezte, törrel szurták le.

Miért kellett a vértanúság hét tördöfése mellett egy nyolczadiknak is átaljárni, hogy

halálra sebezze vele azt a nemes, azt a fájó szívet, mely a genfi tó partján utolsót dobant; miért kellett beteg szívének vérhullásával megjelölnie égi küldetését?

A ki a szenvedők felé mindenkor vizgataló mosolyával közeledett, miért kellett ahhoz az elkeseredésből fakadó gonoszság vak gyűlöletének közelednie?

Szívünk fájdalomának gátat vetni nem tudunk, sajog és fáj, s fájni fog mindenütt és mindaddig, hol magyarok fognak lakni s magyar szívek dobogni. Ama törzsúrás a magyar nemzet szívében is mély sebet ejtett. Gyászolunk azzal a bánatos, megsebzett szível együtt, mely sirálja vizgataló társát, megtörve viseli özvegységét, a mi szegény, jó öreg királyunkkal, kit a Mindenható és népeinek szerető részvéte vizgataljon és óvjon több csapástól.

Egész Magyarország a mai napon, — mint nagyszívű Nagyszonyának névünnepe, — áldoz az ő emlékének. Hisz nem hordta méltóbb nő nála a királyi koronát, pedig úgy külső, mint leiki szépsége királynővé tették őt a királyi korona nélkül is.

Mikor először hazánk földjére lépett, e nemzet már sejtette, hogy ez a szelid, jóságos tekintetű asszony áldást terjeszt maga körül. A magyar nép, a merre csak járt, lelkesen, szeretettel fogadta.

Ezen körútja alkalmából érte őt anyai szívének első bánata, melyet a magyar szív részvéte enyhített. Ekkor ismerte meg nem-

zetünkben azt a tulajdonságot, hogy a szenvedésben együtt érez a szenvedővel, s ezen igaz részvét kapcsolta őt annyira hozzánk, hogy elhatározta, hogy megla,ulja zengzetes nyelvünket.

Közéletünk egyik jelese volt magyar tanítója. Megkezdődtek a magyar órák, melyek a mi Nagyszonyunkat teljesen bevezették a magyar szívébe, érzésében, lelkületében annyira magyarrá lett, hogy később, midőn szívet a legnagyobb csapás érte, magyar lélek vizgatalását kereste, magyarul imádkozott a szeretet és béke Istenéhez.

Később megtanulta nemzetünk történelmét is. s történetünk azon lapjai, melyek e nemzet vérző szívet, fájdalmát tárják fel, az ő szép és jósággal teli szeméből is könnyet fakasztottak.

Ő megszerelte a magyar népet akkor, mikor bűn volt azt szeretni, s bátorságával odáig ment, hogy felséges férjének, a királynak szívet elvezette a magyarhoz, ahhoz a nemzethez, ki nem bocsátotta el őt többé magától. A kibékülés fehér angyalának szelid szárnyával simogatta, egyengette a nemzeti és fejedelem között a közeledés göröngyös utját, s borította rá neme a feledés, hanem a bocsánat fátyolát. S a fátyollal belakart ulon vezetete a királyt egy szent, egy áldott női kéz a magyar nemzet felé, hogy a két kar a harmadikon pihenve, békejobbot nyujthasson egymásnak.

Az 1867-ik év június 8-ika arany be-

TÁRCZA.

Visszahódítás.

Az »aranyos Erzsike« hivaták őt a falubeli. Mert csupa szinariany volt a haja, olyan szép, olyan szelid fényű. És aranyos volt a kedélye is, mely kisugárzott abból az örökké mosolygó szempárból, a mint ott ült ingerlő ajakán, míg dévajkodva kitört pajzán dalban, pajkos tréfában. És bizony szép volt az »aranyos Erzsike.« talán a legszebb a faluban. A legények legalább annak mondták, míg a fehérseledek véleménye e tekintetben némileg elágazott. Az is igaz, hogy a női szem élesebben látja a rejtett hibákat, különösen ha vetélytársnőnél kutatja. Sőt ráakad olyanra is, a mi nincs is meg.

En pedig hiába tagadná, hogy az aranyos Erzsike minden kedvessége mellett ne lettek volna meg a maga hibái. Hisz ugy se maradtak titokban, susogott róluk az asszonynép, így meg amugy, s örült neki nem egy férfi, ki különben az Erzsike hibáit imádogató erénynek tekintette. S a susogás egyre hangosabb lett, s az erényimádók száma egyre nagyobb, úgy hogy végre, nagy későn még a férj is megtudott róla valamit.

Mert tetszik tudni, hogy az aranyos Erzsike még tavaly a farsangban férjhez ment. Egy fiatal parasztgazda vette őt el, nyalka legény, ki épen hazakerült a katonaságtól s szívet rövid ostrommal bevettte. És Erzsike, bár válogathatót volna igen jó módú, sőt gazdag kérőkben, örök hűséget esküdött a derék Mihálynak, s boldogan oda költözött a portájához, bár ura csak fertályos gazda

volt. Különb mindketten munkakedvelők lévén, nem éltek épen szűk viszonyok közt. Mert Erzsikének is volt ám valamicskéje, egy házrésze és néhány hold földje, az elhalt szülei után rámaradt jussa.

Nem is a hozomány körül volt a lüba, hanem megesett az ama bizonyos örök hűséggel, melyet Erzsike Mihály urannak az oltárnál fogadott volt. Pedig higgyék el, hogy Erzsike szerette az urát. De hát mikor ilyen volt a természete, hogy hallgatnia kellett a csábra s egy merész ölelésnek nem birt ellentállni. Hisz ő nem kereste az alkalmat, sőt egyenesen futott előte, de mikor az üldözők gyorsabbak voltak és erősebbek. A mint az huszároknál nagyon természetes.

Bizonyos könnyelműség Mihály uramat is terhelte, mert nem vizgától jobban a feleségére, különösen olyan kritikus időben, mikor egy egész lovasszázad veszélyezteteti a falubeli menyecskék hitvesi erényét. Hanem ő bizott a maga értékében és nem feltette az asszonyt a bekvártélyozott hadfiaktól. Hát nem esőkölt őt ellettársa édesen, vágyakozva, hát nem ölelte őt még erősebben, még forróbban, mint az első mézesetekben?

Mihály uram bizott vakon. Hanem mikor aztán megtudta, véget akart vetni mindennek. Őt ne tegye csuffa az az asszony.

Terveiről nem szólt senkinek. Hanem úgy intézte a dolgot, hogy a hűtlent rajtakapja kellő tanuk jelenlétében. Mikor az megtörtént, elment a paphoz, meg az ügyvédhez és megindította a válopert. A dolog gyorsan ment és könnyen, hisz meg voltak a bizonyítékok, az asszony se tagadta, csak bánta. Néhány hónap alatt meg volt az ítélet, mely őket szétválasztotta, s az

aranyos Erzsikének ki kellett hurczolkodnia megcsalt férje házából.

Mihály uram meglehetősen ridegen bucsuztatta őt, de akárhogy tetette magát, mégis fájt neki, mikos az asszony elköltözött öröklött hajlékába. Mintha hiányzott volna valamje. Talán az az aranyos jókedv, a melylyel Erzsike járniki szokott volt körülötte, egy csintalan pillantással elúlvén gondjait.

De még jobban fájlalta a válást az asszony. Csak most, mikor elvesztette, érezte mennyire szerette őt. No meg fájt neki, hogy jövőre csak olyan »elvált« asszony legyen, kire a többi menyecske csak úgy félvállról tekint.

Feltette magában, hogy visszahódítja hajdani urát.

S ezult, ha Mihály uram kiment a földekre, kivel találkozott? Az aranyos Erzsikével, ki szebbnek látszott, izgőbbnek, mint valaha. Ha Mihály uram vizgát a réten, ki jött vele szemközt? Megint csak Erzsike, s mikor elhaladt mellette, oly kedves mosolylyal pillantott redjára, hogy nem tudott hova lenni csodálkozásában. Hisz ennek az asszonynak haragudni kellene érá, mert megszégyenítette, elúzte. Ez pedig édes, szerelmes tekintettel legeltette rajta szemét, mintha még mindig az ő párja volna. Őh! bár csak volna. Oh ezek az átkozott katonák! Pedig eszébe juthatott volna, hogy ő is viselte a hűség dolmányt és hogy ő is legyeskedett a menyecskék körül.

Eljött az aratás ideje. Mihály uram úgy déltájban a munkásokkal pihent a kazal mellett, mikor a feleségét (gondolatában még mindig annak nevezte) messziről meglátta. Bár hetek óta úgy érezte, mintha valamit nélkülözne, ha Erzsit egy

tüvel van történetünk lapjaira festve, mert e napon nyert a nemzet édes anyát és alkotmányos királyt. Királyi öröngyalunk megkoronázva látta e napon nemcsak királyi férjét és saját magát, hanem legszebb vágyait is, mert felkelt, törvényes királynéja lett a szenvedésben is lovagias magyarnak. S ezen időtől fogva lelke nemcsak magyar, hanem a magyará is volt, együtt érzett a magyarral örömben, bánatban.

A kiegyezés után egy ideig boldog napok öveztek életét, de nem sokára. Mintha a kegyetlen sors megirigyelte volna boldogságát, egyik vesztésge a másik után érte. Unokatestvére, édesanyja. nővere sirba szálltak.

Oh de még ezeknél mélyebb, megrendítőbb csapás érte 1889. január 30-án. Ez a nap avatta őt a XIX. század Mater Dolorosájává. Egyszeren fiának, két ország trónörökösének, családjá fentartójának megrázó halála napja. Évek hosszú során táplált reménység, büszkeség, gyengéd szeretet záródott be a kapuczinusok sötét sirboltjába; és még ekkor is megtette legnehezebb kötelességét, ő volt az, ki nem a királynak, hanem a szerető férjnek és apának tudlára adta egyetlen fiuk borzasztó halálát. Midőn az ő szíve örökre elvesztette a vigasztalást, ajkának még mindig volt vigasztaló szava.

E kötelességének teljesítése után küldetését a földön befejezve látta, ekkor felvette keresztjét s megindult a kálvária útján. Királynő volt ekkor is, a bánat királynője, az anyai fájdalom töviskoronájával. Futva menekült a sötét helyről, keresve a világosságot. Szíve, első fájdalmában hű magyaráihoz hozta. De e nemzet részvéte és szeretete sem tudta azt az elborult, kihűlt lelket megvilágítani, bemelegíteni.

Tovább bolyongott. Nem is az emberek között, hanem a természetben találkozott lépten-nyomon a mindenek vigasztalójával. A szépséges, ünnepelt királynéből, a magyarok büszkeségéből, a legboldogtalanabb királyné, a legszomorubb asszony lett. És még e fájdalomban sem felejtkezett el a magyar népről, eljött hozzánk, hogy részt vegyen és boldoggá tegye megjelenése által a magyart.

nap nem láthatta, most mégis azt kívánta, hogy ne anyai ember legyen tanúja, mikor szerelmes pillantást cserél vele. Fölkelt hát és elébe ment. Az asszony azonban, még mielőtt elérhette, lekanyarodott az utról s a bozót felé tartott. Mihály uram, mikor ezt látta, szintén arra vette az útját és amint gyors léptekkel követte, örült vágyat érzett magában még egyszer átölelni karesu derekát, még egyszer megesikolni azt a nőt, a ki nemrég még annyi boldogságban részesítette. Erzi csak ment előtte, mintha nem is sejtette, ki az a ki követi. Mihály közeledett és egyszerre csak hátulról befogta a szemét.

— Mihály! szólt a nő, felismerlek.
— Hát még akarsz ismerni? kérdezte a férfi.
— Miért ne?
— És szeretni?
Erzi nem felelt, de rátekinett az urára, ki szinte elszédült. Anyai boldogságot ígért az a szempár.

Körülbérezte. Egyedül voltak. Mit törődött ő most a munkásaival. Sürgősebb teendője volt neki, elnyerni ennek az asszonynak a szerelmét.

Vajjon sikerült-e? Annyi tény, hogy ettől a naptól fogva Mihály uram gyakran ott járt Örsze asszony háza táján.

Már csak kell valami igaznak lennie ebben a mendemondában; onnan gondolom, mert az aranyos Erzi a napokban ott járt a község házában, notárius uramnak dus fizetséget ígervén, ha — kieszközi, hogy a huszárokat más faluba kvartélyozzák. Mert az ura, már mint Mihály gazda, csak akkor akarja őt visszavenni a házába. Aztán meg azt is kérdezte, meg kell-e nekik újra esküdni . . .

Som Péter.

ezer éves multjának örömnépén Elhozta jó szívét, mely oly kedves volt e nemzetnek. Leleszül tekintete megtörtött a könnyek cseppjeiben, mely cseppekben a szeretet hönött, melylyel utoljára ölelte magához hű magyaráit. Azóta csak ritkán jött közénk, akkor is magányban, bolyongva töltvén nálunk idejét.

Majd újból megindult a hosszú utra és ment, ment keresni kihívadt sugarát. És megtalálta. . . . megtalálta, átszurt szívének vére hullása vezette hozzá.

Lerakta immár töviskoronáját az Ur zsámolyához, lelke elhagyta a szenvedés hazáját, elszállt oda, hol nincsen fájdalom. Most sok bujdosása véget ért. Az ő királyi, az ő anyai szíve nem vérzik már többé, mert a fájó sebhelyeket annak lelke esőkolja, kiért viselte itt e földön. Ott pihen a jó királyné, a szerető anya egyetlen fia mellett, a ki csendesen fölemeli fejét, hogy ismét hallhassa édes anyja sok szép szavát . . .

Legyen siri álma csendes

Töröld le én nemzetem, magyar népem a bánat melől a kétségbeesés könnyeit, hisz nem vagy elhagyva; az ő dicső, emlékezőes névnapján szálljon imánk hozzá, kérjük őt, a mi nagyszívű Nagyszasszonyunk, hogy legyen szószólónk az égben! A legszentebb fájdalomban megtisztult lelkével legyen ott is öröngyala szeretett magyar népének. Szeresse e nemzetet az örök hazában is úgy, mint szerette e földön. Kérje hathatós magyaráimával a Mindeneket intézőt, hogy küldje el e nemzetnek a boldog, a fenséges, a szeretet bekegyét, mely él, mely életet lehel, mely sebeket gyógyít, nem pedig sebeket ver! Irgalmazzon az Ég e népek, mely megbűnhődte már a multat s jövendőt! *

Brauner Lajos.

A megyei közigazgatási ülésből

A megyei közigazgatási bizottság novemberi gyűlését dr. Junkovich László gróf elnöklésével f. hó 14-én tartotta a vármegyház gyűléstermében.

Az alispáni havi jelentés felolvasatván, a közigazgatási bizottság azt helyeslőleg tudomásul vette, valamint a felolvasott főorvosi jelentést is a közegészségügy terén október hónapban előfordult eseményekről.

A személyére és családjára vonatkozó anyakönyvi bejegyzéseknél helyettesekül a közigazgatási bizottság kijelente a nagykanizsai anyakönyvvezetőnél a sormását, a zalaegerszeginél az andráshidait, a csáktornyai-nál a dráva-vásárhelyit, a keszthelyinél a vonyarcz-vashegyit, a zala-szent-mihályinál a pacsait, a sümeghinél a csabrendekit, a zala-szent-gróthinál a zala-csányit, az alsó-lendvainál a lendva-lakosit.

Hozian György tót-szt.-mártoni és Brunner Gusztáv szoboticzai helyettes anyakönyvvezetők tiszteletdíjának 120 frtra való felemelése tárgyában a közigazgatási bizottság előterjesztést tesz a helyügyminiszterhez.

A lenyölak pusztításának megakadályozása végett, a földmívelésügyi miniszter rendeletéhez képest a közigazgatási bizottság javaslatba hozza, hogy karácsonyféltak csakis községi igazolvány előmutatása mellett lehessen árutni.

Tudomásul vette a bizottság a kereskedelemügyi miniszternek azt a rendeletét, amely tudatja, hogy a Budapest-prágerhofi vasutvonalon Miksávár közelében levő 34-ik számú örháznál egy feltételes vasuti megállóhely létesítését elrendelte.

A Csáktornya-ukki h. é. vasut mentén gróf Festetics Jenő által létesíteni kért utátjárót a közigazgatási bizottság a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyvben foglalt követelmények mellett engedélyezte.

Tüske-Szent-György, Alsó-Pusztákovecz, Pálovecz, Csehovecz és Turcsisce községek kérvénye, hogy a hodosáni postahivatalt Tüske-Szent-Györgyre helyezze át, a közigazgatási bizottság a pécsi posta és távirada igazgatóságának azzal adja ki, hogy az át-helyezés tárgyában a szükséges intézkedéseket szíveskedjék megtenni.

A csáktornya-varasdi h. é. vonal mentén a 30-ik számú örháznál levő utátjárónál egy sorompó létesítését a helyszíni szemle megtartásáról felvett jegyzőkönyv alapján a közigazgatási bizottság a Csáktornya-zágrábi h. é. vasut részvénytársaság költségére elrendelte.

A közigazgatási bizottság vármegyékben a telefon hálózat állítását, még pedig olykép, hogy a járások székhelyei a központtal, a járások székhelyeivel pedig a járásuk területén levő községek költessenek össze, a helyes közigazgatási szempontjából szükségesnek tartja és ily irányú előterjesztést tesz a decemberi törvényhatósági közgyűlés elé.

Kir. tanfelügyelő — havi jelentése szerint — a miniszter rendeletére — a város polgármestere és ügyészével szembesítette a nagykanizsai állami elemi iskolák czéljaira felajánlott községi ingatlanok telekkönyvi adatait s a kinestár nevében aláírta Nagykanizsa várossal a községi elemi iskolák államosítása ügyében kötött szerződést, a megajánlott 32 tantermet pedig a központból kiküldött miniszteri biztossal megtekintette. — Ugyancsak ő vele vizsgálta meg a zalaegerszegi állami elemi iskolát is. — Meglátogatta a csáktornyai tanítóképző-intézetet s az igazgatótanács ülését is megtartotta. A zalaegerszegi járási főszolgabíróval meglátogatta a böröndi, egyházassbükki, vasvári, háshágyi, csébi, zala-szent-györgyi r. k. iskolákat, nyomozva mindenütt az iskolamulatszások forrásait, enyhe megtorlások ellen azonnal intézkedve, az iskolázás dologi viszonyai körül felforgó bajok orvoslására jegyzőkönyvekben kötelezték az eljárárságot. — Az időközben történt lemondás folytán a legközelebbi államosítása zala-lövői elemi iskolánál a járási főszolgabíróval ismétellen választást tartottak. — Résztvett a zalaegerszegi tanítói járáskör őszi közgyűlésén. — A csáktornyai községi elemi iskolák államosítása ügyében az adatgyűjtést megindította. — Felterjesztette az 1898/9. tanévet felölöl statisztikai s az ezzel kapcsolatos egyéb munkálatokat. — Zala-Egerszeg város iskola elhelyezésére még szükséges építkezés ügyében a polgármesternél megtartott értekezletek javaslataihoz képest már a tavaszra segítve leend. A zala-lövői államosításnak az iskola fenntartására vonatkozó decemberi törvényhatósági jóváhagyás után már misem állja útját. — A zala-mihályfai államosítást csak a multaknak tevés, telekkönyvelés késlelteti.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter a szoboticzai r. k. tanítók ötödéves korpótléka kiutaltványozta, továbbá a dráva-szentiváni r. k. iskolának 100 frt évi segélyt engedélyezett.

A drá-koveczy állandó gyermekmenedék-ház államsegély ügyét a legmelegebb pártólással terjeszt fel a miniszter.

Hirdetmény.

A járási hatóságnál történt följelentésekből, valamint a borellenőző bizottság némely tagjainak szóbeli előterjesztése folytán tapasztaltott, hogy egyes szőlőbirtokosok nem ismerik eléggé, illetőleg nem tartják meg a mesterséges borok készítésének forgalmosa hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXIII. t.-cz. rendelkezéseit, s különösen a szüret alkalmával, vagy a szüret után musttermesüket vízzel szokták szaporítani. — Hogy a bortörvény 1893. évi XXIII. t.-cz. és az ennek végrehajtása tárgyában a kereskedelemügyi miniszter ur által a belügyi- és pénzügyi-miniszter urakkal és földmivélsügyi magy. kir. miniszter urral egyetértőleg kiadott rendelete értelmében, a víz használata csak a törkölybor készítésénél és ott is csak az idézett végrehajtási rendeletben körülírt megszorítással van megengedve, ellenben a mustba vagy a borba, ugyszintén a már kész, kiterjedt törkölyborba vizet keverni, bármilyen mennyiségben is, feltétlenül tilos, még akkor is, ha ezt maga a vevő kívánja; továbbá tilos a természetes bornak törkölyborral vagy gyümölcsborral való összekeverése (összeházasítása) is.

Egyszermind figyelmeztetnek az érdekeltek arra is, hogy aki a fentti tiltott módon készített vagy kezelt bort forgalomba hozza vagy eladja, az 1893. XXIII. t.-cz. értelmében 300 frtg terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik, a ki pedig a bort maga vezeti vagy más tiltott anyagokkal kezeli, vagy a természetes bort gyümölcsborral összekeveri, az mint mesterséges bor készítője, 300 frtg terjedhető pénzbüntetéssel és ezen felül még 2 hónapig terjedhető elzárással büntetettik.

Ezen kívül az illetőktől a tiltott módon kezelt borok még el is koboztatnak

Csáktornyan 1899. évi október 31-én.

Kolbenschlag,
főszolgabíró.

Körrendelet.

Valamennyi vármegye és th. város közönségének. — Az 1899. XXXVI. t.-cz. 2. §-a értelmében 1900. évi január hó 1-től kezdve az összes törvényhatósági és községi bevételek és kiadások korona értékben állapítandók meg és a számadások ebben az értékben vezetendők. — Ugyanezen t.-cz. 3. §-a értelmében továbbá a törvényhatóságok és községek felügyelete alatt álló vagy közérdeket szolgáló testületek, alapok, egyesületek, társaságok, szövetkezetek és intézetek könyvei és számadásai korona értékben vezetendők. Ennélfogva tekintettel arra, hogy a törvényhatósági és községi (rendeztet tanácsú város) jövő évi a fentebbiek szerint már korona értékben megállapítandó költségvetések tárgyalásának ideje már elérkezett, továbbá, hogy a számadási könyveknek a jövő évre szintén a korona érték szerint elkészítése és berendezése iránt is előzetesen kellő időben kell gondoskodni, felhívom a törvényhatóságokat, hogy az ezen irányban szükséges intézkedések megtételét úgy a saját belső és külső igazgatása és háztartása, mint a vármegyébe kebelezett községek (rend. tan. városok) igazgatása és háztartása körében haladéktalanul rendelje el.

Budapestben, 1899. évi szeptember hó 26-án.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Hivatalos látogatás.** Odor József zalaegerszegi kir. pénzügyigazgató f. hó 10-én megvizsgálta a perlaki m. kir. adóhivatalt, melyet rendben talál.

— **Kinevezések.** Hájós Otto letenyei adóhivatali gyakornok Verseczre adóisztté, Faragó Manó adóisztté a letenyei adóhivatalhoz ellenőrré nevezetett ki, Szerencsics Imre pénzügyőr pedig Csáktornyáról Letenyére helyeztett át.

— **Esküvő.** Lefkovicz Ferencz zlatári (bisztriczai) vasúli alkalmazott f. hó 20-án vezeti oltárhoz Moharics Pál dráva-vásárhelyi vendéglős kedves leányát, Mariska kisasszonyt.

— **Hivatalos istentisztelet.** Boldogult nagy királynénk emlékére f. hó 20-án d. e. 9 órakor a szent-ferenczrendiek templomában hivatalos istentisztelet fog tartani.

— **Lejárt szabadságolás.** Sziebert Gyula perlaki kir. aljárásbíró 3 havi szabadsága lejárván, hivatalát e hó második felében átvette.

— **Értesítés.** A csáktornyai izraelita hitközség értesítése szerint a pénteki esti ájtatosságok 4 1/2 órákor veszik kezdetüket.

— **Hivatalos látogatások.** Tóth József zalaegerszegi pénzügyi főbiztos f. hó 9-én megvizsgálta a csáktornyai pénzügyőri szakaszl. melyet rendben találván, utját Stridó felé folytatta. — Grosscé székcs-lehérvári m. kir. csendőr-örnag f. hó 13-án, Hegedüs Gyula nagy-kanizsai csendőrhadnagy 14-én megvizsgálta a perlaki csendőrorst, s mindketten meglelégedéssel távoztak.

— **Meghívó.** Van szerencsém a vármegye m. t. bizottsági tagjai a t. évi november hó 27-én délelőtt 9 1/2 órákor Zalaegerszegen a vármegyeház gyűléstermében tartandó rendkívüli törvényhatósági közgyűlésre a tisztelettel meghívni. A közgyűlés egyedüli tárgyát Nagy-Kanizsa rend. tan. város elemi iskoláinak államosítása tárgyában hozott képviselőtestületi határozatnak és az állammal kötött szerződésnek törvényhatósági jóváhagyása logja képezni. — Zalaegerszegen, 1899. november hó 15-én. — Dr. Jankovich László gróf sk. Zalavármegye főispánja.

— **Halálozás.** Rossmisssal Márton uradalmi főkertész f. hó 17-én életének 49-ik évében Zala-Ujváron elhunyt. A boldogult hült tetemei f. hó 19-én délután 1/4 órákor fognak a dráva-szent-mihályi temetőben örök nyugalomra tetetni. Nyugodjék békével!

— **Jegyzőválasztás.** A csáktornya-külfárai üresedésben volt körjegyzői állásra a választás f. hó 16-án ejtetett meg. Szótöbbséggel megválasztották Plichta Béla csáktornyai közs. jegyzőt.

— **Névváltoztatás.** Gutman Vincze csáktornyai m. kir. adóisztté vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Gálai-ra magyarosította.

— **A helybeli jótékonycélú nőegylet f. hó 16-án BERNYÁK KÁROLYNÉ** elnökei alatt választmányi ülést tartott; főbb tárgyai valónak: 1) A gyűjtő-bizottság (Bernyák Károlyné, Margitai Józsefné, Pethó Jenőné, Révfy Gézáné, Tóth Lajosné és Szilágyi Györgyné) nevében Tóth Lajosné örömmel jelenti, hogy az új ciklusba belépő tagok száma 76. A szegények segélyezésére pedig gyűjtöttek 103 frt 75 krt. A jelentés örvedetesen tudomásul vétele, a gyűjtőknek szives fáradságukért köszönet nyilvánított. (Az adakozók neveit lapunk jövő számában közöljük.) 2) A szegény jóviseletű és szorgalmas tanulók lábbeliket fognak kapni, a szegények pedig fát; az elsőnek az elintézését BERNYÁK KÁROLYNÉ vállalta magára, a másodikikat Tóth Lajosné. Együttal felkérte Hadrovics Ferencz, hogy dolgaiban segédkezzék. Lábbelikt kapnak: az ovodai, polgári, gyakorló- és népiskolai gyermekek. 3) A pénztár megvizsgálására felkérte BERNYÁK KÁROLYNÉ, Pethó Jenőné és Tóth Lajosné.

— **Gyászír.** Rabenstein Samu katori takarekpénztár volt igazgatója f. hó 12-én Bécsben meghalt. Hült teteme ugyancsak Bécsben lett e hó 14-én a földnek vissza adva. Nején és 4 gyermekén kívül még számos rokona, jóbarátja és ismerőse gyászolja. Béke hamvaira.

— **Adakozás.** Stridórol írják, hogy Dunay Angela grófnő f. hó elején mielőtt onnan Bécsbe távozott a tőle, 200 koronát adott jótékony célra és pedig 100 koronát a község szegényei részére, 100 koronát pedig az új toronyóra beszerzéséhez.

— **Táncmulatság.** A Csáktornyai Önk. Tűzoltó-Egylet zenekara f. hó 26-án a »Fehér galamb« vendéglőben táncmulatságot rendez.

— **Vizszabályozás.** Perlak község határában a drávaszabályozási munkálatok Maulbeck eszéki kir. folyammérnök vezetése mellett megkezdődtek.

— **Hirtelen halálozások.** Fiala Károlyné sz. Szabó Mária 34 éves egyedutai lakos a múlt héten udvarában hirtelen összeesett s meghalt. — Maiszen Péter csáktornyai uradalmi béres, 42 éves, nős, f. hó 14-én este szélütés következtében hirtelen meghalt.

— **Táncmulatság.** A kis-szabadkai (szoboticzai) Önk. Tűzoltó-Egylet f. hó 12-én Singer Salamon vendéglőjében jól sikerült táncmulatságot rendezett.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényél, csúznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsolések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsolése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszser jó eredménnyel használtatott bedörzsolésként az Influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt tvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kéréndő és a »Horgony« védjegyre ké-ünk figyelni.

A veszedelmes kor.

A nő életében két időszak van, a melyben különösen nagy gondot kell fordítani az egészségre. Az első időszak, a mikor a fiatal leányból asszony lesz. A második, az igazi veszedelmes kor, a mikor öregedni kezdi és gyöngékedési betegsége gyakran veret és ideggyógyint. Józán dolog tehát, hogy minden veszedelmek eljötté vegye. Erre a legjobb eszköz oly szerkesztés alkalmazása, mely az idegeknek és a vérmek új erő ad. A Pink-pilula ilyenkor csudlatos eredményt mutat. Alkalmazni kell tehát a legesekévebb rendelkezésnek is. Belot Simon ur creuse-i (de Breloux, Deux-Sèvres) föld-birtokos következő levele jóhatásukat bizonyítja nekünk:

— Harmincznyolc éves koráig nóm egészségre, jóllehet egy kissé érzékeny, mégis kielégítő volt. Ma negyvenhárom éves és néhány év óta betegesen komolyan meg van támadva. Szédülés, gyakori fülbántalom, hiszterikus esetek csipőfájdalommal kísérvé, heves ödalszúrás és fojtósos főfájás teljesen kimerítette erejét. Mindez gondolat, korának következménye. Aggodalommal voltam eltelve, féltem egy még nagyobb bajtól, a midőn jó csillagunk a Pink-pilulákkal ismertett meg. Alkalmaztuk és oly eredménynyel, hogy az utasítást pontosan követve, rövid idő múlva nóm teljesen helyreállt és pompás egészségét visszaszerte.

Ezért nem kell halogatni a gyógyítást és megismerve a Pink-piluláknak, mint a vér helyreállításának valódi értékét, hasonló esetekben és minden oly betegségnél, mely a vér elyngtéléséből ered, rögtön alkalmazni kell a Pink-pilulát, mely használn minden gyöngeségnél; visszaadja a nő szép arczsinét, gyogyítja a vérszegénységet, sárgaságot, névrálgit és jó hatással van egy a túlságos szellemi, mint testi megereőtés ellen.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi forráktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárban Budapest, Király utca 12.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margita Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

njižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Narav i človek.

Bog je sve tak stvoril, da ni samo, da sva stvorenja najdeju svoje zapreke k životu, nego da i moreju v najboljšim načinom živeti i povati se.

Bog je stvoril gusenicu, koja još čez jesen zide iz jajeta svoga i koja se do protuleća potegne v gnjezdi, koju njoj je mati napravila, bez svake hrane, ili da bi njoj zimski zmrzavica kaj naškodila. Pak ravno to njoj je potrebno, jer ako bi toplina sunca velika bila v zimi, bi ju vun dozvala iz gnjezde, pak onda bi mala stvar, jer nebi imela hranu, poginula. Jaje drugih svakojačkih živinah se ravno tak nespomrzneju, pak njim je ravno potrebna zima, da v njih spavajući život vun ne zide: jer ako mrzavica zime nebi v jaje stisnula malo živinče, ako bi se zvalilo, — odmah bi poginulo.

Stvoritelj nij osegural takvu obrambu človeku, nego mu je dal ruke, pamet, da si more napraviti ono obrambu, koju on ima v svojem stanu vu svojoj hiži, gde si toplinu sam more napraviti.

Čmela s svojom nekonačnom marljivostjom po letu od cveta do cveta leče, da nje spari, k vjekšemu plodu pomore človeka, sebi pak i svojim naslednikom poštenoga života osegura i tuliko si hrane pribavi, da korenitoma dojdućega protuleća bezbrizljivo čini povanje familiansko. I jazbec bi sprav-

lja za zimu vnogo samo ne tak, kak čmela. Jazbec poišče zreloga ploda i v gnjezdu si su dar ljudstva, ovi su pak terh. Jer ovi su takovi, kak jazbec: lukavi, podhuljeni, bojeći, lati, tvrdokorni i bezobrazeni.

Vrabec doli vtrgne cveta sadovnog drva; ne zato, da ga poje, nego zato, pa vu njem živućega kukca vun zeme i zakole. Jeli tak onda na hasen je, ili na kvar vrabec? Na hasen, jer vrabec redovito onoga cveta vtrgne doli, v kojim je kvarni kukec (zapazi to njegvo oko!); ali i zato je na hasen, jer z maloga kukca bi postal takov metulj, koj bi vnogo jaje znesal, z ovih pak bi na jezero tuliko kvarnih kukcev bilo. Spopobno je vrabecovo ovo delo k doktorskomu delu, da vekšnu falingu pretira, vnoğıput gluboku dosegne s nožom v telo človeče, ali ne zato, dabi škodil, nego da na hasen bude, makar i bolest daje.

Ravno tak dela i država s onimi ljudji, koji se z nezjinoga tela hraniju. Makar najmenjši človek je, pak zato potreben je kak koj državu s vnoğımi skupa gori držaje, ipak mora neškodljive činiti sve one skule, koje se na telu človečanstva zdravaju, da nebi celo ljudstvo spokvarile. Pak ako država človečanstvo je tak presiljeno se porobili od povane moći takovih ljudih, nek pogubi to, ali naj začuva pšenicu od žizika.

Led je lehkeši od vode, zato plava na njoj. Voda se od zime smrzne, ali led jako

teško pušča čez sebe zimu. Zato se do dna ne zmrzneju reke, jezere itd. Ako bi led zmekheši bil od vode, onda bi se doli sel na dna i od zgora bi se voda opet nanjega zmrla, pak bi se ravno tak lahko obrnula na led, kak lahko bi se obrnula onda ako bi led lahko pušcal zimu čez sebe. Ali onda znosi, da porobi človeka od jednoga dela sada, kojega si je sa težkim delom zaslužil. Pak človek? Kojemu peldu nasleduje? Vnogi, najviše čmelinu, a još više jazbecovu. Oni kam bi tekla voda? Bormeš onda bi nam polje po ravninah jako lahko zašle pod vodu; pak bi kraj bilo onomu božjemu blagoslovu, koj ne samo stanovnikom našega orsaga daje kruha, nego i tudjem orsagom, da z tak dohajđenih penezih si priskrbimo naše potreboče. Stvari po vodah, ribe bi onda čez jedno zimu poginule. Človek si na svoje telo z takvoga flačnoga daje napraviti opravu, čez koju zima i toplina težko prek zajde. Tak onda toplina našega tela v opravi ostane, a zima zraka pak vuni ostane. Obraz i ruke nas zvekšinom zebeju, ali toplina v našim telu najvišekrat nadvlada zimu zraka, drugač bi nam obraz i ruke fletno se zmrzle. Tak je onda obdarovala narav one zveri s dobrim, obilnim perjom, dlakom, koje čez zimu kod nas ostaneju. Pak da njim bunda čez leto nebude neprilična, na protuleće zgubiju zimsku dlaku, perje: se brijeju. Veliku stvar čini zima i toplina v

Z A B A V A

Samotan grob.

Dolina Oetz (Oetzthal) je najduža dolina Tirola na Innu, te je glasovita s raznih formah klisurinah, koje ju obkoluju, te klanjcov, koji ju po sriedini režu. Iz ove doline se južno dojde u dolinu Gurgl sa selom i farom istoga imena. Dvie ore hoda od odvud na briegu leži najviše selo celoga Tirola Nadgurgl (Obergurgl), obkolen veličanstvenimi klisurami Gaisberg, Rothmoos, Langenthalskom i Gurglskom klisurinom, to selo spada pod faru Gurgl u dolini. I to bi anda bil kratki opis okolice, gde se je naša pri poviedka u istinu dogodila.

Bilo je prije nekoliko godinah, kad je u Gurglu stupil u sobu domaćega plebanuša i rekel: »Velečastni gospodin, Jožele u Obergurglu sudi, da znjm ide na konec, a na put u vekivečnost mu njegove hrome noge doduše nisu potrebne, ali mu je za to tim više potrebna duhovna okrepa. On da liepo prositi, ako bi još danas moguće bilo. Sad je prošlo poldan, pak bi do večera mogli natrag doma biti; steza vuz brieg i vrieme je dobro.«

»Siromak nije badava prosil« — odgovori vriedni svećenik — »Još danas mu hoću zadnju utiehu pružati. — Nečutim se

ravnih posve zdrav, ali će mi vani friški zrak glavobolju protierati. Pripravi sve za spoved.« Svećenik pogleda kroz oblok u sniežnu okolicu, te si obleče zimski kaput.

Fertal ure kasnije je svećenik već stupal vbreg po stazi, koja je k samotnoj kolibi Joželevoj vodila. Snieg je bil podobro razgažen. Zvonar je napravio zvoncecom zvonil. Gore na mudroj nebeskoj bolti stalo je zimsko mrzlo sunce, kojega traki su okolo ležeći smrznjeni snieg razsvietljivali, da se je činilo, da je sav dragim kamenjičem posut. K tomu je to sunce još obavljalo službu ampulice, koja kak da je vužgana na čast velikoga Boga, kojega je svećenik u rukah nosil. Po grmlju ležeći snieg izgledal je kak svileni plašč, iz kojega je povirivalo zrnje divjega sipka kak crveni korali. Iz drvetja uzput je tu i tam med svržjem skačući obiestni pačec (mala ptica) steval sniega na stazu i njom prolazee.

Poslie težkog dvosatnog putovanja prisepeli su do kolibe, u kojoj je gospodin neba i zemlje pri jednem siromašnem bolestniku hotel se nastaniti. — Jožele je negda bil krepak i marljiv gorski čoviek, koj si je svoju hromost tiela, pri izbaljivanju utaplajućih se u gurglskom jezerišću, pribavil. I ovak je onda siromak više godinah hrom u postelji ležal, a viera žena ga je dvorila,

Plebanuš je obavil sveti čin te je siromaku bolestniku u svetih šakramentih pružal batrivost siromakah. Kad je bil gotov, reče zvonaru: »Idi domov i priredi u cirkvi sve za sutrašnju svečanost. Ja budem još kratko vrieme pri Joželeu ostal, te ga hoću još jedno malo na vekivečnost pripraviti. Nizbreg je lahko hoditi i do zdrave Marije se nadam u Gurglu biti. Zvonaru je to bilo drago, jer je izbilja imal još nekoja u cirkvi prirediti. Joželeova žena dade zvonaru borovičku jedan krat pošteno gutnuti na put, a svećenik se sedne k postelji bolestnika te mu pripovieda o siromašnom životu i žuhkih mukah Kristuševih, o samotnoj kapelici na briegu, u kojoj naš zveličitelj stoji bičivan k stupu privezan sa na pol odprtomi usti, kak da hoću reći! »Puk moj kaj sam ti učinil? Čim sam te raztužil?« Odgovori mi.« A kad je Jožele sva ova čul, povdral se je trpljivo u svoju sudbinu i pripravil se na umiranje. Samo njegove pećine mu je bilo malo težko ostaviti. — Kakti diete je svećenika o drugom svijetu razna izpitaval, a kad mu je vriedni svećenik pripoviedal, da u Paradižumu neima nikakovih sniežnih lavinah nikakovih povodnjah, već da je ovdje vekivečno pramatietje, onda si je Jožele i sam želel iz ovog ledenog svijeta u onaj bolji se preseliti.

životu celoga sveta. Zaradi zime nas ostaviju svaku ljetu lastavice, čaple tulike jezere pajdašov njihovih. V toplešu domovinu odhajaju. Najviše ljudi misliju zato, da se bojiju od zime, ili pak bi se morebiti zmrzle; pak nije tak. Dober Bog, koj se svako ovdí ostanejućoj zverí obrinil za zimsku odeću, zasigurno nebi zapustil tak hasnovitu lastavicu, slavička itd. Samo ove ptice su zato presiljene nas čez zimú ovdí ostaviti, jer mrzavica zime vništi i svu njivu hranu, tojest kukce. Kvarni i neprilični kukci, črvi, koji ovim starim skorom jedinu hranu činiju, zaradi zime pogineju, pak onda bi one naše drage ftičice morale od glada poginuti, ako bi zimú ovdí kanile obaviti. Komar, muha itd. zgine, žaba se v mlaj potegne, dakle niti v zraku, niti vu vodi neostane nikaj jesti.

Putuvajuće stvari nemreju ostati ovdí doma, jer čez zimú nemaju kaj jesti. Doma nemreju ostati, jer bormese njihov dom je ovdí pri nas. Ftice i svaka druga zver ima svoga doma. Kam na zimú ide, tam ne pèva, ne dela gnejzdu, ne temelji obitelj, ne goji naslednike. Pak kad na protuletje k nam dimo dojde, pogubi polletčšnju svoju nemost, zapeva svoju pesmu, gnejzdu si napravi, mlade goji i sretna je, jer je doma. Pak peroti ju bormese moreju po svétu odnesti, bi ju pomogle, da bi tam mogla biti, gde bi štela, ali ona ipak *dimo dojde, doma ostane*. Doma ostane i onda, ako nečemurna gruba ruka njoj zeme gnejzdicu ili porobi njoj jaje. Novu gnejzdu napravi, nove jaje znese, jer *sladek je dom*, pak se od njega nerazdruží, verno se ga drži, doklam samo topel sunčeni trak zrokuje probudnjeje njezino v zorju.

Pak ako nju topel sunčeni trak nepozdravi v zorju, niti onda nejde odmah. nego čez dane se dogovarja s parom svojim ili s rodbinom svojom; odleti vu vis i sa ftičnim glasom se molí Bogu: Oh, daj mi jednoga traka ufanja!

A kaj pak človek! Človek, komu je z mesta ztrgla srdce njegva zlodušnost, neće čutiti niti znati, kaj je dom. K njegovu

stanu se nepribližava nečemurna ruka, on se neće s suncom gori státi i počínuti, ne pevajuć, nego s grdom kletvom hoće svoje-ga posla obaviti; on i druge punta na lenjarost, da i sam si s čim menjšom delom priskrbi svoga kruha. Ne treba on domovinu, zatáji Boga. Ne treba žamilju, zametne rodbinu pak samo on mu je dobar prijatelj, koj ga na ono pomore, da s čim menjšim trudom, čim više more priskrbeti.

Samo, odtrgne se telo z domovine i tvođ dokončaj bude nemi postal, samo mesto dela, truda išči nezadovoljnost, budeš i tak shodil, ako se pobeli tvoja glava. budeš i zaviknul gori k onomu, na kojega si se čez jeden život spozabíl! Oh, daj mi jednoga traka ufanja!

Ali onda bude već kesno, onda već je nezadovoljnost ztrgala letuće perje tvoga srca i ti se budeš tamo metal v prahu zamečene domovine, bez svakog ufanja dođdučega protuletja!

Majcen Ferencz.

Krma.

Kad se pokaže prvi mraz, gazda već zna, da nē dugo bude konec fa! i dobroj zelenoj krmi i da ne dugo bude treba hraniti sa čez ljeto skupspravljenom suhom krmom. Najviše gazdov se sa tem jako malo stara. Ako pristupi zima, k jaslam privežem marše — misliju vnogi. — Krme imam više, kak treba, samo nigdar naj ne imam više brige! — I dobro bi bilo tak, jer gđo marhu drži, onomu je najvećša zadaća, da si tak v kakvoći kak v kulikoći zadosta krme pribavi. To je vezda pitanje, kakva je ona krma, s kojom hoćemo krmiti ikak hranimo s njom.?

Do vezda su naša živina zvekšinom na pašu hodila i zelenje jela. Ako si nije mogle tam pod slobodnim nebu dosta pribaviti, smo mi nadomestili suhom krmom ili s obrokom. Stem smo domestili, barem to živinče nije poznalo kad je iz dobre paše v štalu došlo. Ako krmu odmah premenimo, to živinče prepozná. Neidimo iz zelenoga odmah na suho, nego pomalen je privučaj-

mo na zimsku krmu. — Takvomu gazdi koj si naprē preračuna, niti mu nē treba to napre povedati. Kad se približava jesen, već si privuča živinče k zimski hrani. Najprije samo malo daje pred nje, pak navek više i više, kak sa tem menjkava pašá. Živinče takvoga gazde niti nepozná, da je privežano, pak niti napozná premenljivost kreme.

Koj si v jesen nezna popraviti marše, naj ga proda, nije za takvoga človeka živinče.

Jeden gazda.

KAJ JE NOVOGA?

Nesreće.

V Szepes-Merény zvanój občini je jedna težakinja same ostavila svoje dvoje, jedno dve, drugo pak četiri ljet staro dete vu postelji ležeć. Iz peći, koja je poleg postelje bila postavljena, je vun spokalo iskrinje, od česa se slama v postelji zažgala i dvoja deca, jer pomoći nije bilo, s zgoréla. — V Hosszaszó zvanój občini su ravno tak na samo ostavili jednu pet ljet staru pucku, koja znenada je do šparherda zašla, gde na fletnoma njoj se oprava zažgala. Malo dete je zatem na kratkoma težkimi mukami vumrlo. Nebržižlive roditelje su pred sud postavili.

Umorstvo z nenada.

Iz Čsözstelek zvane občine nam sledećega slučaja daju na glas. Jeden gazda je svoga 14 ljet staroga sina vun poslal na polje s birušom po kuruzinje. Dođuć na polje, dečak je na koli ostal, a biruš pak je davál gori snope. Ali dečaku je pomalem išlo to delo, pak je zato pod jednim tíral bíroša, najse požuri. Bérus se nazadnje navolil, da bi njega pod jednim što poganjál pak železne rasuhe, s kojemi je kuruzinje metal na kola, s ovimi rečmi: »tu imaš, delaj si sam!« je na kola hitil. V ovim momentu je dečak s grozovitom vrišćanjom oblejan s krvjom opal doli z kolah i za kratko vreme je vumral. Železne rasuhe, koje

Već je pričelo zimsko sumračje nastajati, kad je plebanuš bolestnoga Jozelea još jedan krat blagoslovil i kolibu ostavil. Začudjeno se putnik niz brega iduć ogleda na okolo. Vrieme se je nenadano peobrnrulo, kak je to v briegovitih krajevih više krat. Većernje sunce se je za oblake skrilo, koji su se sve više na horizontu nagomilavali. Veliki orel je u mrtvu tšinu kričál, kaj je v bregih navadni znak sniežne mečave. I izbilja, već se je snieg pomalo pričel spuščati, a za čas se je podigel viher. U šumi je nastala tmina, drveće je pričelo pucati i svrže se trgati te je vihor pričel šumeti, fučkati i biesniti, sad od odzgora dole u dolinu, onda opet posve blizu, kak da se divlja vojska kroz brdine i klanjce naganja. U to vrieme pričme i jaće i gušće snieg padati, ali ne one mirne dolnske pahulice, već onaj bo-deći alpinski snieg, kojega smrznjeni kristali padajuć kak igle bodu i голу kožu do krvi ranili običaju. Iz oblakov su takove ledene igle, koje je sever izšpinčil, padale na putujućega plebanuća, koj si je svojim dugim kaputom ruke obraz pred njimi štítil. On je od svoje mladosti uvijek bil pravi sin klisurinah, kojemu takovo nepogodnn vrème nije nikaj novoga bilo.

Jakost i hrabrostt proti takovom viernemu mu, dok je bil zdrav, nije nikad manjkala, ali

danas se je čudil nekakov zimičlini i slab tak, da se je taj strašni vihor šnjim pričel igrati, kak se dieca loptom igraju; toga na svako nevrieme pričenoga čovieka je sad sever sniegom pričel tresti i stepati, kakti maloga dečarca, koj se, svake čoviečanske pomoći zapuščen, nahadja sam u sredini tih razpuščeni elementah. Viher je u to vrieme i kratkom času nanosil klaffer visoke zapuhe, koji su briegoviti put posve zaauli i nevidljivim učinili. Medjutim samo napred putniče, nepovdaj se trudnoći, jer svaki korak na stranu, je tvoja propast, a natrag, tvoja smrt, stupaj gjegjerno jednako dole, jer u dolini — već je blizu — bieli se cirkva Gurgla, a na turnu križ, koj te zove, tvoje oslobodjenje, tvoj spas.

Plebanuš, na gornjem tielu od znojá sav moker, a doljim sniega do pojasa gazeći, pobere sve svoje sile u jednu, jer mu je smrtna pogibelj bila poznata, ako bi ledeni vietar njegove kotrige ukočil, ako bi mu se noge izneverile ili ako bi ga san obuzel. Pred njim pako su se terali vihom nošeni težki snežni oblaki, a u dolini je vladala noćno tmina i u njoj je svećenik zginul. — Gospodin Bog, kojega si malo prije gore vbreg nosil, neka te čuva sad u dolini! —

* * *

Nad selom Gurgl je vladal mir zimске večeri, mečava je prestala, oblaki su se raztrgali te su u velikih krpah, umierenim vietrom tjerani, brodilí po zraku, sniežne klisurine su se videle daleko u zrak štrčati a mieseć je njihove špice razsvietljava. Njegova svietlost se je razlejala po okolici, nad grobljen te su njegoví svietli traki sve tako razsvietili, da je ciela okolica izgledala kak jedna velika biela plahta bez faldah i bez razdrapinah.

Baš je bilo u to vrieme, kad je zvonar iz svoje kućice stupil, svojemu sinu ključ od turna predal i kimajući glavom rekel:

»Mene nekakov strah obhadja za našim gospodinom plebanušém, ja mu idem naproti, mozbit je ovu sniežnu mečavu ipak u Jozelevoj kući počekal, pak se je sad po miesećini iz visine na put u dolinu odpravil. Evo ti ključ od turna pak se priredi na zvočenje zdravo Marije. Ura u turnu je doduše zmržnjena, ali naša u sobi s kukuvaćom će ti na minutu povedati, kada treba zvoniti.«

Tim se je zvonar odputil vduž kroz selo van u mirnu zimsku okolicu, sve je bilo tiho, mirno, sve bilo puta niti stáze videti, ali zvonar poznat u svojem kraju, tíril je po pravom miestu sniega te se je sve bliže približuvál stezi, po kojoj je plebanuš

je sluga negledeč hitil gori, su se s obredvimi špicami za desnom vuhom o glavu zašle i vmorile dečaka.

Obilen obiteljski blagoslov.

Obilen familienske blagoslov je došao za del Bayer József težaku iz Zsombolye, koga žena je ove dane trojkam (dva dečaci, jedna pucka) dala život. Tak mati, kak novorodjeni se med okolnosti zato dobro čutiju. Ali nečuti se tak svetno otec, komu veselje gledač na siromaštvo i na veliku familiu, nemre se reći puno.

Premeteni život.

V Temesvaru je ove dane vumrl jeden Dudera Marczell zvani človek, komu celo življenje je jako premetano bilo, pak i koji su ga poznali, nisu jako znali, kaj je sve preprobal. Stari je jošuče va svojoj mladosti, pred šestdeset godine zašel v rusku zemlju. Tam je onda tak počel govoriti, z kojega govora su mislili, da je nihilist. Nisu vnogo se trli za njega, nego su ga transpalerali v Szibiriu. Čez ljeto je trpel v Szibirii, doklam s težkom mukom je mogel pobeći. Dimo je došel v Magjarsku, ali niti onda nije imel mira Taborsko vrme je ona bilo, pak komaj da je došel i javil se, odmah su ga nutri zeli med ulanere. Šestnajst godine je služil i samo v šestdesetletu se mogel osloboditi. Zatim je telegramm raznošaval blizu trideset ljet. Ali od toga nigdar nije rad govoril, da kakov je život vu Siberiji.

Branje.

Letošnje branje je jako slabo zišlo vun. Tak spreračuni za 15—20 procentov menje vina smo dobili, kak lani, pak i kakvoća nije najbolša. Hudo ljeto je zašlo letos na gorice, svakojački belegi su zašli na gorice, pak v vremenom branja baš nije bilo najbolje vrme. Velika nevolja je to za vinogradskoga gazda i nevolja je to za čeli orsag. Zaisto veliku duševnu jakost mora imati gazda, ako neče, da propusti i bormoš žalostno je, da niti po drugih orsagov nije boljše, nego i hušje.

iz brega moral dojt. On je bil sam, te su mu uz put misli samo bile pri gospodinu plebanušu, miesec ga je jedini tiho sprovadjal, pak gde koja sova mu je nad glavom proletela. Jedina neizvjestnost ga je uzput mučila: jeli je gospodinu plebanuš za bure se još nahadjal u kući Jozeleovoj, ali ga je uzput zahvatila.

Vietar je sniega na hrpe nanosil pod brieg a noćna zima ga je smrzнула. I ovoga je zvonar pretiril i sad je bil na podnožju brieaga iz kojega je imal gospodinu plebanuš po stezi dole dojt.

Kakovih dvjesto korakah gore opazi sad zvonar na sniegu nekakav črni predmet, koj se je od bielog snega dobro odrazival. Sluteći nesreću, podvostrući svoje korake i za nekoliko minutah se hiti preko mrtvoga tiela svojega dobroga gospodina plebanuša, koj je na putu od Jozelea u sniežnoj mečavi svoju smrt našel. Javkanje, plač, ribanje smrzjenoga tiela nije nikaj pomagalo, — krv je bila smrznjena, srce je stalo kak nenavinjena ura. Još popoldan je gospodinu plebanuš Jozeleu opisal paradizuša, a na večer je još prije njega otisel sam onamo.

U isto vrijeme, kad se po velikih vara-

Žereča godina.

Prošlu godinu zaistinu tak moči imenovati. V zadnjog desetoletjog nije bilo tuliko ognjov, kak lanjsko leto. Po čelaj Magjarskoj je najme bilo 16 jezer 970 ognjov, pak drugo ljeta je znalo biti samo 10, najviše 14 jezer ognjov. Dakako i kvar je grozoviti, kojega su lanjski ognji načinili. Više, nego 39 millinov kurun (18 i pol million forinti) vredno imanje se poništilo.

Konec sveta.

Nad Valpariso amerikanskim varašu se največšnu preplašnost stanovničtu skazala Biella zvana repača, koja se poleg računa zvezdarce 13-oga novembra bi morala trknati s našom zemljom. Z ove trkne nemože vekšna nesreća se dogoditi — kak i nise jer kraji repača već na stošesdeset kilometrov visini zgoriju vu zraku i mi to kak čureče zvezde zapazimo v zraku. To bi jako lepa vidljivost bila, ako ravno one dane nebi nebo dan i noć oblaki pokrivali, jer zvezde, koje se leonide zoveju, bi tak gusto čurele po črnoj nebi, kak od 1866-oga nisu vidli. Zvezde bi čurele iz onoga dela ove Biela zvane repače, koj se je 1845-oga raztrgel i kojega do sada zvezdarci nisu mogli po zraku najti.

Putujuće krave.

Nezdavnja, gda je ruski car vu Nemškoj putoval, je i svoju troju malu decu sobom vzel na put, da male kraljevske frajlice budu naveke friško mlěko imale po putu za piti, k visokim dvorskim željeznim cugu su i jednu stalu iz wagona prikapili, vč koje su dve lěpe krave deli. Ova željeznička stala je s porcellanom polaracana i svetla kak jedna palača bila. Za frišku krmu su skrb imeli podvorniki, ar su od štacije, do štacije naprej telegraferali za krmu, ako jim je zmenjkala.

Kak se povamo?

V Augustus mesecu je 6 jezer 149 parov stupilo v lužni zakon po Magjarskoj. Ravno tak v augustuš mesecu se žive dece narodilo s brojom 64 jezer 673, mrtvih se

ših gospe i gospodične u theatrih, na koncertih i ballih lepezami (Fécher) hlade, se je Gurglski plebanuš v vršenju svoje uzvišene službe — smrznuo.

Mrtvo njegovo tielo je ležalo na sniežnih skolkah pod vedrim nebom, tiho, niemo i zdeno kak i pologa na kojoj je ležalo, samo bun miesec je razsvietljivaj glavu i bleda usta pokojnoga, a milijumi zviezdah su se odzgora istkrile na samotan grob dole.

Još prije nekoliko godinah je na tom miestu nesreće stal sazidani stup — valjda još i danas stoji — kakove je onud takovimi prigodami navada postavljati, a zovu se »Marterl«, na kojemu je kip pod staklom, koj smrt vriednoga svećenika prikazuje i kod kojega navedno putnik za dušu unesrećnoga izmoli otec naš i zdravo Mariju — Baš liepa navada.

Istog hipa, kad je Gurglski zvonar našel svojega mrtvoga gospodina plebanuša, oglaš se u Gurglu u farnoj cirkvi zvon, tužno zvoneći u zimsku tišinu — bila je žalostna zdravo Marija u Gurglskoj dolini. —

Em. Kollay.

narodilo 1254. Pred sedem ljet starostjom je spomrio 22 jazer 099 dece, od sedem ljet starešoj dobi su vumrli 17 jezer 149, tak su onda spomrli sveskupa po celoj Magjarskoj čez mesec dan 38 jezer 249; povanje je pak 25 jezer 390.

Zima.

Po severnoj strani Magjarske, med tótskim je zaisto spunila zima tak, da zemlja je zmrznjena i jesensko oranje nemreju dovršiti. V Varbo i Parasznja kak i po drugih mestah je čez više vur dugo sneg čurel i zemlja je poleg toga čisto bela. Zima već ima i žrtvu. Najme Balázs Mihály kad bi se med večerjom malo napil, odišel je vun, da po medji spregledne. S napolom glavom je v jednu močvaru opal i tam je i zaspal. V jutro su ga zmrznjenoga, mrtvoga našli.

Gospodarstveno učenje.

Minister poljodelavskih poslov je vu Čakovcu za medjimurske gazde dva učevne tečaje odredil; sa vodjenjem ovoga je Gyulay Károly čakovčki ors. preparandije gospodarstvenog profesora postavil. Vučili budu: Dékány Mihály profesor preparandije i Brauner Majos navučitelj občinske škole. Predstavila se bude svaka vrst gospodarstva (povarje marhe, krmjenje, poljodelstvo, vinogradarstvo, vrtlarija, povanje mladine, čemlarstvo) sve na kratkoma i pučkim jezikom. Zvun toga bude se vučilo i košaro i mello platenje. Tečaj je čisto za badav, stranjski vučenički kvarter i koštu za badav dobiju. Na jeden tečaj se njih 20 prime. Svaki, kuliko je gud star, pak ako samo nekaj zna magjarski govorili se prime na ov tečaj. Jedan tečaj bude 6 tjednov trajal. Mislimo, da budu medjimurki gazdi s kem većšem brojom se javili, da si tak znanstvo okolo gospodarstva poveksaju.

Male novosti iz Medjimurja.

— *Molbu Preloga* je minister poslunul. Najme, da bude ondi vučenje košaro-platenja, zvun toga budu se napredavale i svakojačke gospodarstvene vrsti. Vučili budu Gyulay Károly gospodarstveni profesor i Tóth Sándor ravnatelj preločke ors. škole. Na preločki i čakovčki tečaj vučenja je minister 1138 frti stroškov odredil. — *Na čakovčki postaji*, su se 4 vagoni iz šinjah doli pozmeknuli. Kvar se nikakov nije pripetil. — *Vkradnja*. Vu Čakovcu je negdo od pokojnog Vreszk György-a žena o. m 9-ga 3 koše čmelah vkral; krivca iščeju. — Takajše vu Čakovcu su vkradjeni bili iz skladišta Tersztenjak Bódog kamenorezaca dva križi vu vrednosti 45 frtov. Tata su prijeli i prijavili pri sudu.

Dobre žepne i stěne vure za fal čenu moči dobili pri *Pollak Bernatu vurararu* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravke za fal čenu.

Vnogo peneze si prispara on, koj pri MAYER SALAMONU (drugač Hochsinger vu Čakovcu, poljeg kloštra) si prisikobi štacunske potreboče. Pri njem je moči sve vu najfalešoj čeni kupiti, pokehdob bude svoj štacun poljeg razprodaja, do kraja zaprl.

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Gabona árak. — Ciena zítka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól frtíg
Buza	Pšenica	7.50 —
Zab	Zob	5.20 —
Rozs	Hríz	5.00 — 6.00
Kukoricza uj	Kuruza nova	5.30 —
» » ó	» stara	0.00 —
Árpa	Ječmen	5.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	6.75 —
Sárga » »	» zuti	6.00 —
Vegyes » »	» zrnčšan	5.75 —
Lenmag	Len	9.50 —
Bükköny	Grahorka	5.50 —

Nyilttér*)

É rovat alatt közöltétek sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szek.

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként — japáni, kínai stb. legújabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes „Henneberg selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levelbélyeg ragasztan föl.

Hirdetések.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzsölésként alkalmazatik köszvénynél, csúznál, tagzaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszser**, melynek hatóanyagát sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenként árban majdnem minden gyógyszerüzletben készletben van; 15 ra kár: **Török József** vegy-szeresznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-értékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter-céggeljegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállító.

A villamostelep és gőzmalom részvény-társaság igazgatósága Csáktornyan meghívja részvényeseit az **1899. december hó 8-án délután 2 órakor** a társaság irodájában megtartandó rendkívüli közgyűlésre.

Tárgysorozat:

1. Grünwald Mór és Drechsler Samu igazgatósági tagok és Grünwald Jacques felügyelő bizottsági tag lemondása folytán szükséges két új igazgatósági és egy felügyelő bizottsági tag választása.
2. Határozathozatal a részvénytulókének 70,000-ról 35,000 forintra történendő leszállításáról, a részvényeknek 100 frttól 50 forint névértékre való lebélyegzése által.
3. Határozathozatal 400 darab egyenként 100 forint névértékű és kisorsolandó elsőbbségi kötvény kibocsátása tárgyában.
4. A jegyzőkönyv hitelesítése.

Csáktornya, 1899. november hó 13-án.

Az igazgatóság.

Az alapszabályok 11. §. értelmében szavazati jogát csak azon részvényes gyakorolhatja, ki részvényét a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal az igazgatóságnál elismervény mellett leteszi

948

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépjárművek Budapest 63. sz.
fiatal a legújandorvosab árat mellett ajánlunk:

Locomobil és erőcséplőgép-készletek
továbbá járgány-céplőgépek, jómere-céplő, ültető-céplő, kőmalomok, szőlő-gépek, szőlő-gépek, szőlő-gépek, szőlő-gépek.

Columbia-Drill
legjobb sorvetőgépek, szelektívák, repavatók, kukoricza-mozsólók, daráló, őrlő-malmok, egytelmes acél-célek.

Lincolni társaságunk a világ legnagyobb locomobil- és céplőgép-gyára.

2- és 3-vasú órák és minden egyéb gazdasági gép.

Részletes árjegyzék köd néha ingyen is kéremter megküldésére.

81-81-157

Bérbeadó.

Mura-Királyon előnyös helyen fekvő

h á z

mely áll: 3 szoba, konyha és melléképületekből — nagy kerttel — bármely üzlethelyiségnek alkalmas — **1. é. december hó 1-től jutányos árban bérbe adandó.**

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Eiselmayer Ferencz
Mura-Királyon.

949

Strahia Testvérek
fűszerkereskedésében Csáktornyan

egy jó házból való fiu

t a n o n c z u l

azonnal felvétetik.

950 1—3

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Sok pénzt megtakarít

a ki

Mayer S.-nél Csáktornyan

bevásárlásait eszközli,

kinél az üzlet teljes felosztása miatt

az üzletben levő összes áruk u. m.:

női és férfi divatkelmek, vászonáruk,

parchetok mosókelmek, szőnyegek, gyapjú

és selyemkendők valamint az összes

ferfi és női divatezkek

a bevásárlási áránál tetemesen olcsóbban
adnak el.

Maradékok minden elfogadható
áron adnak el.

911 7-26

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Burgonya eladás.

Sárga, — homokföldben termett
kitünő minőségű

burgonya

az egész idényen át nagyban
és kicsinyben kapható
száz kiló ára 2 frt 40 kr.

Strahia Testvéreknél
Csáktornyan.

944 2-3

5520. tk. 99.

Arverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Tököli Márton dekanoveczi lakosnak, Csáktornyavidéki takarékpénztárnak s Csáktornyai takarékpénztárnak Krajnár Iván csáktornyai lakos Tkálec Iván dekanoveczi lakos elleni végrehajtási ügyében 19 frt 56 kr. tőke, 6 frt 50 kr. eddigi, 6 frt 15 kr. árverés-kérvényi költség, 226 frt, 535 frt, 200 frt tőkék s jár. kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő a dekanoveczi 389. sz. jtkvben foglalt 601. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 190 frt; 594. sz. jtkvben foglalt 6/a. hrsz. ing. u. a. §-a alapján egészben 34 frt; 646. sz. jtkvben foglalt 6/b. hrsz. 40. népsors. házból Tkálec Istvánt illető rész 267 frt; a mürsicsáki 85. sz. jtkvben foglalt 1121. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 36 frt kikiáltási árban mégis a dekanoveczi 389. sz. jtkvben foglalt ingatlanra Hegedüs Iván, Hegedüs Lénárd, Hegedüs Péter, Hegedüs Róza az 594. sz. jtkvben foglalt ingatlanok Jakovecz György és neje, Dudics Regina javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az

1899. évi nov. hó 27. napján
d. e. 10 órakor

dekanovecz községhezánál dr. Tamás János, dr. Hajós Ferencz, Wollák Rezső ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladni fog

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bántapénz fejében letenni s a vevő a vételért 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi hatóságnál és Dekanovecz község előljárásságánál megtekinthetők

Az árverés elrendelése a fent említett telekjegyzőkönyvben feljegyzendő. 941

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1899. évi auguszt. hó 24-én.

294/3535. tk. 99.

Árverési hirdetésnyi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Horváth István végrehajthatónak Horváth Katalin s társai végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén levő a drávasárhelyi 492. sz. jtkvben A+1. 326. hrsz. a. szántóföld 1 hold 125 frt; u. o. 493. sz. jtkv. A+2. sor 450/2. hrsz. szántóföld 1218 □ öl 192 frt; u. o. 626. sz. jtkv. A+1. sor. 317. hrsz. a. szántóföld 1 hold 1187 □ öl 128 frt kikiáltási árban a végreh. törv. 156. §-a értelmében az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1899. évi novemb. hó 20. napján
dél előtt 10 órakor

a Dráva-Vásárhely községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes étektárpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatni. 946

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1899. évi szept. 3-án.

1240. sz. 1899.

Arverési hirdetés.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1899. évi V. 561/1. és 575/1. számú végzése következtében dr. Hajós Ferencz csáktornyai ügyvéd által képviselt Krajnár Iván csáktornyai lakos javára Tkálec István és társai dekanoveczi lakosok ellen 200 frt és 110 frt s jár. erejéig 1899. évi szept. 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 530 frtra becsült következő ingóságok u. m.: kukorica, széna, szalma, 1 bika, 1 kanca, 1 szekér és 1 üsző nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróóság 1899. évi V. 575/2. sz. végzése folytán 200 frt és 110 frt tőkekövetelés ennek és pedig 110 frt után 1897. szept. 8-tól és 200 frt után 1898. évi szept. hó 8. napjától járó 8% kamatai, és eddig összesen 92 frt 42 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Dekanoveczen leendő eszközzésére

1899. évi novemb. hó 21. napjának délutáni 2 órája

határidőül kitzetelik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni. 945

Amennyiben az elárverezendő ingóságokal mások is le és fölül foglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon 1899. évi nov. hó 7-én.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.